

Klaar voor de toekomst

Wij kunnen helaas geen dagen toevoegen aan het leven van onze bewoners. Onze ambitie is een liefdevolle omgeving en optimale voorzieningen te creëren waarin hun laatste levenstijd zo mooi en waardevol mogelijk is, zowel voor hen als voor hun dierbaren. Dat doen we in Hendrik-Ido-Ambacht nu alweer tien jaar. Inmiddels is het hospice een onmisbare voorziening in de samenleving geworden. Wat is er in deze tijd veel werk verzet en wat een aandacht en steun hebben onze bewoners en hun naasten van onze coördinatoren en vrijwilligers gekregen. Er zijn zoveel mooie verhalen te vertellen! Namens het bestuur wil ik graag iedereen feliciteren met ons jubileum. Dank aan iedereen die hier in welke vorm dan ook aan heeft bijgedragen.

Niet alleen de waardering voor, maar ook de behoefte aan bijna-thuis-huizen groeit nog steeds. Kenmerkend hiervoor is dat ons nieuwe hospice voor de Alblasserwaard vanaf de eerste dag volledig is bezet. De recente groei van De Cirkel naar twee locaties met in totaal tien bedden vergde een verdere professionalisering van de organisatie. Tot voor kort had de Stichting hospice De Cirkel een uitvoerend bestuur. Alle operationele taken, zoals de aansturing van de coördinatoren, inkoop, communicatie, financiën en het onderhouden van de contacten met relaties werden uitgevoerd door deskundige bestuurders. Vanwege de uitbreiding van onze Stichting met een vestiging in Papendrecht hebben we hiervoor sinds oktober 2020 een parttime manager in de persoon van Angelique de Wit aangesteld en als bestuur meer een toezichthoudende rol. Bedrijfsmatig staan we dus wat meer op afstand, gevoelsmatig zijn we nog net zo betrokken. Omdat we willen dat de continuïteit van onze hospicezorg gewaarborgd blijft, werken we onder andere met een langetermijnbeleidsplan, een meerjarenbegroting en hiervan afgeleide jaarplannen met budgetten. In ons bestuur is kennis van palliatieve en medische zorg, financiën en huisvesting vertegenwoordigd. Waar nodig, krijgen we ondersteuning op het gebied van communicatie, juridische zaken en automatisering. We zijn en blijven een professionele vrijwilligersorganisatie met een transparante bedrijfsvoering. Niet voor niets hebben we de status van een Algemeen Nut Beogende Instelling. Alle vrijwilligers - inclusief mijn medebestuurders van De Cirkel en de bestuursleden van de Stichting vrienden van hospice De Cirkel - zetten zich belangeloos in.

Donaties en sponsoring vormen een onmisbare bron van inkomsten voor ons hospice. De werving hiervan doet de Stichting vrienden van hospice De Cirkel waarvoor we zeer erkentelijk zijn. Grote donaties zijn prachtig en noodzakelijk, maar een kleine gift is voor ons even waardevol. Dank aan al onze donateurs en sponsors voor hun steun om ons werk mogelijk te maken. De economische gevolgen van de coronapandemie voelen ook wij. Omdat gezondheid en veiligheid onze hoogste prioriteit zijn, hebben we vorig jaar alle geplande sponsorwervingsacties voor ons nieuwe hospice in de Alblasserwaard geannuleerd. Ook zijn veel evenementen waarvan de opbrengst voor De Cirkel was bestemd niet doorgegaan. We hopen van harte, mede voor de zwaar getroffen ondernemers, dat het tij snel keert.

Hospice De Cirkel is met twee prachtige vestigingen en vele gemotiveerde vrijwilligers klaar voor de toekomst. Een toekomst waarin ongetwijfeld een groeiend beroep wordt gedaan op de huiselijke zorg en geborgenheid die wij met de huisartsen, thuiszorgorganisaties, vrijwilligers en coördinatoren op deskundige wijze en met een warm hart willen blijven bieden. Samen met iedereen die zich met De Cirkel verbonden voelt, gaan wij die uitdaging graag aan!

Ad van Driel

Voorzitter bestuur hospice De Cirkel

Het bestuur van de Stichting hospice De Cirkel bestaat naast Ad van Driel uit Heleen Roos (vicevoorzitter), Jennie Vos (secretaris), Armand Tournois (penningmeester) en Ton den Hartog.

Bewoner Joop Hoek 'Ik ben hier echt bijna thuis'

"Zo mooi dat er nu ook een hospice in de Alblasserwaard is," aldus Joop Hoek met zoon Dirk en schoondochter Bianca.

"Ik wist dat er een nieuw hospice in aanbouw was, maar had niet gedacht dat ik er ooit zelf gebruik van zou maken." Aan het woord is Joop Hoek, bewoner van hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard in Papendrecht. Hij is heel blij dat er een mogelijkheid is om in zijn vertrouwde omgeving zijn laatste levensfase door te brengen. "Zo mooi dat het er is en wat heb ik het hier goed," zegt hij meerdere malen tijdens het gesprek.

Tot ongeveer zes jaar geleden hielp Joop zijn zoon Dirk nog in zijn hoveniersbedrijf Lavande. Hij heeft dat 15 jaar met veel plezier gedaan. Na circa een jaar 'vrij' te zijn geweest, werd hij ziek. "Ik kreeg de diagnose lymfeklierkanker, maar dankzij een behandeling die goed aansloeg, heb ik er nog vijf jaar bij gekregen. Eind november 2020 kreeg ik te horen dat ik uitbehandeld was. Nog dezelfde dag is mijn vrouw Nel opgenomen in een verpleeghuis, want ze kan niet alleen wonen. Ik heb ervoor gezorgd dat we zo lang mogelijk samen konden blijven door de zorg voor haar op me te nemen. In de laatste weken deed ik dat samen met de thuiszorg van Waardeburgh. Gelukkig was er voor mij een plekje in het nieuwe hospice. Zo fijn dat het op tijd klaar was en dat ik nu zo dicht bij mijn huis woon."

Positief

Joop is dik tevreden over zijn nieuwe huis. "Ik hoef maar op het belletje te drukken en ze staan voor me klaar. Echt fantastisch. En het is zo mooi hier, alles nieuw en een prachtig aangelegde tuin. Echt een aanwinst voor Papendrecht en de Alblasserwaard. Laatst waren we 58 jaar getrouwd. Dit heb ik nog samen met mijn vrouw kunnen vieren in het hospice. Ze zijn hier echt betrokken bij je." Zijn kinderen komen dagelijks op bezoek en nemen af en toe ook zijn vrouw mee. "Ik ben blij dat dit allemaal kan hier, ook in deze bijzondere tijden. Natuurlijk is het nu even anders dan anders vanwege corona, maar het hospice doet er alles aan om het zo fijn mogelijk te maken voor ons."

Ondanks zijn gezondheid die achteruitgaat, blijft Joop altijd positief. "Met negativiteit red je het niet in het leven." Zijn kinderen zijn heel blij met deze instelling. "Pa berust in het feit dat de situatie is zoals deze is en dat is bewonderenswaardig," aldus schoondochter Bianca. Samen met haar man Dirk woont ze ook in Papendrecht en gaat ze elke dag op bezoek. "Het is super dat dit kan en we hebben het altijd fijn hier." Joop geniet van hen, van zijn nieuwe, moderne omgeving en van het feit dat de kamer van alle gemakken is voorzien. "Ik kijk graag televisie, vooral naar voetbal en kan dat hier prima doen. Ik geniet ook van het uitzicht vanuit mijn kamer. Heerlijk groen."

Meer hospices

"De huisarts komt elke dag even en 's nachts is er verpleging van Rivas/Waardeburgh. Overdag zijn hier schatten van vrijwilligers en ook de coördinatoren staan continu klaar. Zelfs de schoonmaker heeft altijd tijd voor een praatje. Het is een prachtige voorziening." Als het aan zoon Dirk ligt, komen er nog veel meer hospices in Nederland. "Zo mooi dat mijn vader bijna thuis is en dat we hem met een gerust hart hier achter kunnen laten omdat we weten dat er heel goed voor hem wordt gezorgd."

Huisarts Klaas den Besten

‘Liefdevol uit het leven gewiegd’

Klaas den Besten van huisartsenpraktijk Lindenzoom in Papendrecht is meer dan 35 jaar huisarts en vindt dat hij ondanks alle regelgeving en toenemende administratie het mooiste vak heeft dat er is. Hij praat bevlogen over zijn werk en is voortdurend op zoek naar de beste manier om patiënten, inclusief die in hospice De Cirkel, zorg te bieden.

“Het is mooi dat er idealisten zijn die het voor elkaar hebben gekregen dat er nu ook in onze regio een hospice is. Het bieden van palliatieve zorg thuis vraagt veel van de familie. Terminale mensen zien hoe zwaar dit hun naasten valt en voelen zich dan vaak tot last. Een hospice is dan een zegen voor alle betrokkenen. Een mens moet zachtjes en liefdevol uit het leven worden gewiegd, net zoals je het bij je geboorte in wordt gewiegd. Daarin biedt een hospice echt toegevoegde waarde. Het is fijn dat er nu zo’n mooie voorziening dichtbij is.”

Eigen tuintje

Met de komst van De Cirkel hebben de huisartsen in Papendrecht er patiënten bij gekregen. “Een bewoner die niet afkomstig is uit een van de aanpalende gemeenten, waarbij de rivier de grens aangeeft, neemt niet zijn of haar eigen huisarts mee naar het hospice. Die zorg bieden wij dan, dat hebben we voor de opening met het bestuur van De Cirkel geregeld. En natuurlijk zijn we er ook voor onze eigen patiënten als zij hun laatste levensfase in het hospice doorbrengen. De Cirkel had nog maar net zijn deuren geopend of een van mijn patiënten kon er zijn intrek in nemen en ik heb ook al voor bewoners uit andere gemeenten de zorg opgepakt. Het hospice voorziet dus zeker in een behoefte.”

Wat zijn zijn ervaringen tot nu toe? “Het is een mooi gebouw geworden dat kwalitatief goed is uitgevoerd, ook qua inrichting. De hal is breed en er zijn zes ruime bewonerskamers met een eigen badkamer. Boven zijn er naast een spreekkamer slaapkamers voor de naasten. Wat fijn is voor de bewoners en hun gasten, is dat ze naar buiten kunnen vanuit hun kamer, zo hun eigen tuintje in. Er heerst een sfeer van rust en er staan altijd vrijwilligers klaar om te helpen. Het is echt een goede toevoeging. Voor veel mensen maakt een hospice onderdeel uit van hun zorgverwachting. Ik ben blij dat dat nu daadwerkelijk mogelijk is.”

“Het is mooi dat er idealisten zijn die het voor elkaar hebben gekregen dat er nu ook in onze regio een hospice is,” vindt Klaas den Besten.

Huiselijk

Hospicezorg is volgens de huisarts intensieve zorg. “Die wil ik dan ook zo goed mogelijk bieden. Ik doe mijn visites in het hospice het liefst als er ook een medewerker van de thuiszorg is, in het belang van de bewoner. Dat is logistiek best ingewikkeld nu met de vele thuiszorgorganisaties die actief zijn in De Cirkel. Hoe prettig de onderlinge communicatie ook verloopt, we moeten met elkaar nadenken hoe we de werkwijze kunnen stroomlijnen. Om het huiselijk te houden, vind ik zes bewoners wel het maximum. Met de huidige druk op de zorg en de toenemende vergrijzing zie ik het gebeuren dat levenseindezorg een specialisatie wordt. Dat is een prima ontwikkeling, maar er dreigt ook schaalvergroting. Aan ons allemaal de taak om ervoor te zorgen dat het hospice een bijna-thuis-huis blijft.”

De spin in het web

‘Samen bloeien en groeien’

Een sterke combinatie van jarenlange ervaring bij De Cirkel en een frisse blik. Zo omschrijft manager Angelique de Wit haar team van coördinatoren.

“We werken per locatie zoveel mogelijk met een vast team. In Papendrecht zijn dat Iris van Putten en ik, want naast parttime manager van beide locaties ben ik ook 50% van mijn werktijd coördinator van het hospice voor de Alblasserwaard. In het hospice in Hendrik-Ido-Ambacht zijn Miranda Riet en Saskia Kok werkzaam als coördinator. Bij vakanties, ziekte of andere momenten waarop het nodig is, kunnen we een beroep doen op verschillende invalcoördinatoren. Dit zijn Rita Schook, Marjan Schuijs en Hanneke Vaessen,” licht Angelique toe.

Hart

“Iris, Marjan en Hanneke draaien al heel wat jaren mee in De Cirkel. Ik ben blij dat Iris al haar kennis en ervaring die ze heeft opgedaan in Hendrik-Ido-Ambacht sinds oktober 2020 wil inzetten voor Papendrecht. Saskia en ik zijn vorig jaar in dienst getreden en Miranda is per 1 februari ons team komen versterken. We vormen met elkaar een mooie mix van deskundigheid en achtergronden. Met onze twee vestigingen zorgen we voor zoveel mogelijk eenduidigheid in het beleid waar het kan en doen we het per locatie anders waar het moet.” Angelique is blij dat ze in de relatief korte tijd dat ze in dienst is bij De Cirkel al heeft mogen ervaren wat een geweldige enthousiaste groep mensen er werkt. “Wat zijn al deze vrijwilligers gemotiveerd om onze bewoners bij te staan in de laatste levensfase. Ook de samenwerking met de medewerkers van de thuiszorgorganisaties en de huisartsen die medische zorg bieden, is mooi. Zij werken professioneel, maar ook vanuit hun hart. Waar we met elkaar naar streven, is de beste kwaliteit van leven en sterven voor onze bewoners.”

Hectisch

Op de vraag wat een (inval)coördinator doet, antwoordt Angelique: “Zij is het eerste aanspreekpunt voor de vrijwilligers, bewoners en hun naasten. Maar ook de huisarts, thuiszorgmedewerkers, leveranciers, kortom iedereen die bij het dagelijkse reilen en zeilen van het hospice betrokken is, klopt bij de coördinator

Angelique de Wit

Iris van Putten

Saskia Kok

Miranda Riet

Hanneke Vaessen

Marjan Schuijs

Rita Schook

aan. Zij is dus de spin in het web.” De invalcoördinatoren doen hun werk onbezoldigd, de coördinatoren zijn de enige vier betaalde krachten van De Cirkel. Alle coördinatoren hebben in principe een parttimebaan. “Dat lukt niet altijd. We hebben hectische tijden achter de rug met de opening van onze tweede locatie, terwijl de coronamaatregelen de nodige aandacht hebben gevraagd en blijven vragen. Door al die druk op de ketel hebben we er met elkaar flink de schouders ondergezet en naar mijn mening een enorme prestatie geleverd. Samen met de vrijwilligers zijn we in korte tijd als een hecht team aan het bloeien en groeien, in het belang van onze bewoners.”

Onvoorwaardelijk

Wat betekent het hospicewerk voor mij? Het antwoord van de (inval)-coördinatoren op die vraag luidt als volgt:

“We kunnen je niet beter maken, maar we kunnen wel proberen ervoor te zorgen dat je je wat beter voelt.”

Saskia Kok

“Er samen met de vrijwilligers zijn voor de bewoners van het hospice is mooi, waardevol en dankbaar.”

Miranda Riet

“Betrokken zijn bij mensen in de laatste levensfase geeft mij het gevoel van meerwaarde te zijn.”

Marjan Schuijs

“Het hospice is een stevig, prachtig onderdeel van onze samenleving, waar zorg, warmte en empathie onvoorwaardelijk gegeven worden aan mensen in hun laatste levensfase waarin alle franje verdwenen is. Om daarin een radertje te mogen zijn, vind ik een voorrecht. Het gevoel van ‘samen doen’ met maar één doel, geeft mij voldoening.”

Hanneke Vaessen

“Als voor iemand thuis sterven niet mogelijk is, hecht ik er zeer aan diegene een warme en veilige omgeving te bieden, waarin te midden van zijn of haar naasten hij of zij afscheid van het leven kan nemen op eigen wijze.”

Rita Schook

“Bijzonder in mijn werk vind ik dat ik in zo’n belangrijke fase van iemands leven mee mag lopen en een steentje mag bijdragen aan de kwaliteit van leven die er op dat moment nog is. Verder vind ik het heel waardevol om met vrijwilligers te werken die zo gedreven zijn, waardoor zij mij weer op hun beurt inspireren om met passie en beulogenheid mijn werk te kunnen doen.”

Iris van Putten

“Ik vind het bijzonder om met de bewoners en hun naasten in het hospice een stukje mee te wandelen op de kwetsbare en intieme momenten in hun leven. Deze mensen denken na over de betekenis van het leven en weten dat ze niet meer lang te leven hebben. Er ‘te zijn’ en hen te kunnen ondersteunen in deze fase is voor mij waardevol.”

Angelique de Wit

Vrijwilligers aan het woord ‘Het verrijkt ons leven’

Het hospice dankt zijn bestaansrecht aan vrijwilligers. Jannie Sandee en Roel Veldhuijsen zijn al vanaf de opening van hospice De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard in Hendrik-Ido-Ambacht aan de slag als vrijwilligers. Rianne Vat kwam het team in 2012 versterken. Hoe kijken zij terug op tien jaar hospice De Cirkel? Wat hebben zij geleerd en wat maakt dat ze dit werk na al die jaren nog steeds zo graag doen?

“Zorgen zit in mijn bloed,” vertelt Jannie. “Eigenlijk heb ik altijd iets in de zorg willen doen, maar het is er nooit van gekomen. Toen ik destijds een oproep zag staan voor vrijwilligers in een nieuw te bouwen hospice in Hendrik-Ido-Ambacht hoefde ik niet lang na te denken en heb ik me opgegeven.” Een beslissing waar ze nooit spijt van heeft gehad. “Als vrijwilliger doen wij geen medische handelingen, maar we zijn er voor de bewoners en hun dierbaren. We zorgen dus op een andere manier. Ik heb enorm veel geleerd de afgelopen jaren. Je moet goed kunnen aanvoelen. Waar de ene bewoner graag een praatje wil maken, heeft de andere meer behoefte aan privacy. Zoveel mensen, zoveel wensen en als vrijwilliger is het je taak daar goed mee om te gaan. Soms moet je drie stappen terug doen, de situatie op een afstand bekijken en dan beoordelen wat goed is om te doen voor de betreffende bewoner. Ik leer overigens nog steeds elke dag en dat maakt dit werk voor mij zo mooi.”

Idealisme

Jannie, Rianne en Roel zijn het erover eens dat het werken bij het hospice hun levens verrijkt. “Je doet nieuwe contacten op en krijgt er leuke collega’s bij, dat is waardevol,” zegt Roel. Van origine is hij pastoraal werker en in 2004 was hij al betrokken bij een actie vanuit de kerk om een donatie te geven aan De Cirkel. “Voor mij is het werken in een hospice ook een stukje idealisme. Het is belangrijk om er voor je medemens te zijn, het voelt goed om iets te kunnen betekenen voor een ander. Het is zo mooi dat veel mensen in hun laatste levensfase zo puur zijn en hun ware ‘ik’ laten zien. Je krijgt er ook veel voor terug. Mensen en hun naasten zijn enorm dankbaar voor je hulp.”

Rianne is van origine medisch analist, heeft later bij het eigen bedrijf van haar man gewerkt en besloot negen jaar geleden zich aan te melden als vrijwilliger. “Ik wilde me nuttig maken en een vriendin van mij die al aan de slag was bij het hospice zei tegen me dat het echt iets voor mij was. Ik ben er nog steeds blij mee.” Rianne maakt deel uit van de kookgroep. Vroeger waren er tijdens de middagdienst drie vrijwilligers en werd iedereen gevraagd wat hij/zij wilde eten. Dat betekende dat er soms vier verschillende maaltijden werden klaargemaakt. Nu is er een kookgroep die diverse maaltijden van tevoren thuis klaarmaakt. “We vriezen die in bij het hospice en mensen kunnen uit een mooi menuboekje kiezen wat ze willen eten. Zo komen mensen op ideeën en het werkt voor ons net iets praktischer. Mooi ook om te zien dat de vis- en kippenboer en twee slagers altijd bereid zijn het hospice te sponsoren met hun heerlijke etenswaar.”

Ontwikkelingen

Recentelijk is het hospice gerenoveerd. “Dat was een jubileumcadeau. Het is echt mooi geworden, eigentijdser en warmer,” vinden ze. Ze zijn er ook trots op dat er nu een tweede vestiging is in de Alblasserwaard. “Je merkt dat er behoefte is aan zo’n voorziening en dan is het fijn als het in de buurt is.” Wat ze wel jammer vinden, is dat corona het werk net iets onpersoonlijker maakt. “Bezoek komt via de tuindeuren naar binnen en er mag geen gebruik worden gemaakt van de woonkamer. We realiseren ons dat dit nu niet anders kan, maar verlangen wel weer naar de tijd dat dit weer mogelijk is en we meer contact kunnen en mogen hebben met de familie.”

Wat hebben ze door de jaren heen zien veranderen? “De organisatie is professioneler geworden. Er is meer structuur en we hebben een aantal coördinatoren zien komen en gaan. Dat is soms jammer, maar het is ook goed als er op een gegeven moment weer een frisse wind gaat waaien.” Wat ze toekomstige bewoners en vrijwilligers willen meegeven is dat een hospice niet eng is. “Kom de sfeer maar proeven. Iedereen heeft zijn eigen manier van leven, lijden en sterven en dat kan hier,” zegt Jannie. “Als thuis sterven niet mogelijk is, kan het hospice jou en je naasten echt iets brengen. En natuurlijk is hier verdriet, maar we lachen ook met elkaar,” besluiten de vrijwilligers.

“Als thuis sterven niet mogelijk is, kan het hospice jou en je naasten echt iets brengen.” Op de foto v.l.n.r. Rianne Vat, Roel Veldhuijsen en Jannie Sandee.

Tien jaar De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard

‘Het menselijke, daar gaat het om’

“Het is nauwelijks voor te stellen dat De Cirkel in Hendrik-Ido-Ambacht alweer tien jaar operationeel is. Wat is de tijd omgevlogen.” Dat zegt Heleen Roos, die in 2002 samen met Henk Brand het initiatief nam voor een hospice voor de Zwijndrechtse Waard.

Als transferverpleegkundige liep Heleen vaak tegen het gemis van een hospice aan. “Als thuis sterven om welke reden dan ook niet kon, was je aangewezen op een verpleeghuis. Hoe goed de zorg daar ook kan zijn, huiselijk is het er niet. Het is belangrijk om een keuze te hebben en een hospice is een bijna-thuis-huis. De nood bij de mensen die terminaal waren, was in die tijd hoog.” Via de gemeentelijke politiek kwam Heleen in contact met Henk. Hij vertelt: “Omdat ik gepensioneerd was, had ik tijd om mijn schouders eronder te zetten. Dat kun je je nu niet meer voorstellen, maar we moesten overal eerst uitleggen wat een hospice was. Heleen en ik zijn samen bij de heer Corporaal, oud-burgemeester van Zwijndrecht, op bezoek geweest die betrokken was bij het opzetten van een hospice op de Veluwe. Met zijn adviezen en een startbedrag van de gemeente Zwijndrecht zijn we aan de slag gegaan.”

Saamhorigheid

Henk had decennialang wereldwijd leidinggegeven aan projecten met grote tijdsdruk. “Het was stressvol, maar ook geweldig om bij klussen betrokken te zijn waarvan ik niet had durven dromen. Ik heb toen geleerd dat, om van iets een succes te maken, je de juiste mensen moet vinden met wie het klikt, die elkaar wederzijds respecteren en voor elkaar klaarstaan. Ook moet je alleen die dingen zeggen die je kunt waarmaken. Deze ervaring heb ik toegepast bij het hospice. Heleen en ik hebben fijne mensen om ons heen verzameld en als team zijn we aan onze missie begonnen. Wat daar voor mij persoonlijk bijkwam, is dat ik slecht tegen mijn verlies kan. Een nee tegen het hospice was voor mij onacceptabel.”

Het team heeft stap voor stap, met pieken en dalen, gewerkt aan de financiën, van fondsen, sponsors en particuliere donateurs tot steun in natura, aan de keuze van een locatie en aan draagvlak. Henk: “Daarbij was het verbazingwekkend hoe we steeds van het een in het ander rolden. Altijd kende iemand wel weer iemand anders om bepaalde expertise in te brengen en iedereen wilde helpen. Het is echt zo mooi gelopen. Zo hebben we bijvoorbeeld dankzij de inspanningen van Com'an in korte tijd een grote, goede naamsbekendheid gekregen en dat opende deuren. We hebben Peter Top gevraagd als voorzitter van de werkgroep en later van het bestuur. Ook hebben we lokaal, regionaal en - helaas tevergeefs - landelijk in Den Haag steun gezocht. In die sfeer van saamhorigheid is het hospice van een wens uitgegroeid tot een prachtige, onmisbare voorziening.”

Op eigen wijze

Volgens Heleen heeft het hospice sinds de opening op 7 januari 2011 zijn plek wel gevonden. Is het geworden wat ze voor ogen had? “Jazeker. Dit is wat mensen nodig hebben om hun leven op een goede manier te kunnen afsluiten, alles wat fysiek, sociaal en/of mentaal niet prettig is los te laten en te genieten van de kleine dingen die ze nog hebben. In een hospice kun je op je eigen wijze afscheid nemen van het leven. Naasten kunnen er zonder rugzak die vol zit met zorgtaken in alle rust echt zijn voor de degene die terminaal is. Dat was en is

nog steeds mijn drijfveer. Het hospice ontzorgt, geeft verlichting, opluchting en ruimte. Je hebt als bewoner alle vrijheid om net als thuis bijvoorbeeld mensen te ontvangen, even naar buiten te gaan, fijn naast elkaar te liggen, als stel, maar ook als kind of kleinkind. Het menselijke, daar gaat het om.”

Heleen vindt het mooi dat er nog steeds veel vrijwilligers van het eerste uur bij De Cirkel betrokken zijn. Henk: “Daarin had ik me enorm vergist, in de bereidheid van mensen om vrijwilliger te worden. Hun werk is zo zwaar, ik geloofde Heleen niet die ervan overtuigd was dat dit geen probleem zou zijn. En wat fijn dat ze gelijk heeft gekregen! Ik vind dat nog steeds heel bijzonder.” Heleen: “Het zijn de vrijwilligers die ervoor zorgen dat De Cirkel als een warme plek voelt. Niets is hun te veel. Met elkaar zorgen ze voor geborgenheid voor alle bewoners. Ik ben trots en blij dat het hospice er staat en helemaal nu het er twee zijn. Het verschil dat we zo kunnen maken, daar doen we het voor.” Henk besluit: “De Cirkel is het resultaat van een belangeloze, gezamenlijke inspanning vanuit een gedeeld doel. Aan die samenwerking heb ik warme herinneringen. Als je met elkaar de goede dingen doet, komt er veel goeds op je pad, zoals de tweede vestiging in Papendrecht.”

Henk Brand en Heleen Roos: “Het hospice is uitgegroeid tot een onmisbare voorziening.” Zij proosten nadat zij in 2001 een steen hebben gelegd in de gevel.

‘Niet meer weg te denken’

“Wat gaat de tijd snel en wat is een hospice tegenwoordig gewoon.” Aan het woord is voormalig bestuursvoorzitter Peter Top van hospice De Cirkel over het tienjarig bestaan. Vanaf het prille begin in 2002 was hij betrokken bij de plannen voor en realisatie van hospice De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard. In 2017 is hij afgetreden. “Een hospice is nu niet meer weg te denken. Wat hebben we ervoor gestreden destijds en hoe mooi is het dat het nu onmisbaar is in de samenleving,” zegt hij. Daarbij deelt hij graag een extra groot compliment uit aan alle vrijwilligers. “Uiteindelijk staat of valt het succes van een hospice met hen.” Vanuit zijn achtergrond als huisarts was en is hij nog steeds nauw betrokken bij palliatieve zorg. “Zo fijn dat die uitvalsbasis er is voor mensen die niet lang meer te leven hebben. Ik ben trots dat ik aan de wieg heb gestaan van deze prachtige voorziening in de regio en dat er een tweede vestiging voor de Alblasserwaard is gerealiseerd. Chapeau voor iedereen die hier op zijn of haar manier aan heeft meegewerkt en op naar de volgende jubilea.”

‘Bedankt’

Met het aansnijden van een taart is op 7 januari jl. het tienjarig bestaan van hospice De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard in Hendrik-Ido-Ambacht gevierd. Een belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van hospice De Cirkel dat in 2011 een van de eerste hospices van Nederland was. Ter gelegenheid van het jubileum is het interieur gerestyled. Dit cadeau is gerealiseerd dankzij een bijdrage van de Stichting vrienden van hospice De Cirkel die verantwoordelijk is voor de sponsorwerving van het hospice (zie pagina 8) en een aantal andere donaties. De kamers zijn, net zoals op de locatie voor de Alblasserwaard in Papendrecht, allemaal voorzien van een fotowand met natuurbeelden en de kamerdeuren hebben de naam van een rivier of stroom uit de regio gekregen, inclusief een bijbehorend beeld. “Zo symboliseren we dat we met elkaar keer op keer een steen verleggen in de rivier. We realiseren ons dat we dit jubileum hebben bereikt dankzij onze vrijwilligers, heel veel samenwerkingspartners en andere betrokkenen zoals huisartsen, het ziekenhuis, thuiszorginstellingen, gemeenten en niet te vergeten de omwonenden. Ook tal van sponsors hebben ons de afgelopen jaren een heel warm hart toegedragen en ons financieel gesteund. Namens alle betrokkenen bij hospice De Cirkel: BEDANKT,” aldus manager Angelique de Wit van hospice De Cirkel.

Hospice De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard bestond op 7 januari 2021 tien jaar en dat werd gevierd met taart. V.l.n.r. vrijwilligers Carla van der Linden, Rianne Vat en Tine Meijer.

Bouw en inrichting nieuw hospice

‘Denken vanuit de wensen en behoeftes toekomstige bewoners’

Rond de zomer van 2018 waren de eerste verkennende gesprekken. In november lag er een intentieverklaring voor een nieuw hospice, in 2019 was de koopovereenkomst met de gemeente Papendrecht een feit en begin 2020 gingen de eerste palen in de grond.

“Deze snelle opsomming van feiten doet geen recht aan al het werk dat er rondom de nieuwbouw is verricht, maar schetst wel in welk rap tempo dit project is gerealiseerd. Met dank aan heel veel vrijwilligers en andere betrokkenen zoals de gemeente Papendrecht, Architectenbureau Stijl en Bouwbedrijf VORM en zijn onderaannemers,” begint voorzitter Jan van de Wetering van de Stichting vrienden van hospice De Cirkel. Samen met vicevoorzitter Cees van Breugel, invalcoördinator Hanneke Vaessen en bestuurslid/vicevoorzitter Heleen Roos participeerde hij in de bouwgroep die een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard in Papendrecht.

Goud

“Alles staat of valt met een goed Programma van Eisen,” vervolgt Jan zijn verhaal. “Daarna volgden een voorlopig ontwerp en een investeringsraming waar het bestuur ja tegen moest zeggen en konden we verder met het traject,” vult Cees hem aan. Beiden spreken over een gouden team. “Het architectenbureau heeft uitstekend werk geleverd en met de aannemer konden we ook lezen en schrijven. Het is gegaan zoals we hadden gehoopt: op tijd en binnen het afgesproken budget is er een kwalitatief hoogstaand en duurzaam huis gerealiseerd. Natuurlijk kom je in zo’n proces altijd dingen tegen die je toch bij nader inzien iets anders wilt doen, maar het overleg daarover liep altijd soepel.” Cees en Jan hebben allebei een bouwachtergrond en kennen de materie dus goed. “Dat komt bij zo’n project uitstekend van pas en we zijn ook blij met de andere deskundigheid die er was binnen de bouwgroep en het bestuur van hospice De Cirkel. Met elkaar hebben we deze klus op een goede manier kunnen klaren.”

Verleden

Samen met Heleen was Hanneke nauw betrokken bij de inrichting. “We zijn veel op pad geweest om zaken te bekijken en gesprekken te voeren, maar corona maakte het ons wel wat lastiger.” Ze legt uit dat bij de indeling en inrichting van een hospice veel komt kijken. “Je moet goed denken vanuit de wensen en behoeftes van de toekomstige bewoners.” Er is geleerd vanuit het verleden. “In dit hospice hebben we bijvoorbeeld meer opbergruimte, de gang en de deuren van de bewonerskamers zijn breder en we hebben een familiekamer, zodat naasten zich rustig kunnen terugtrekken als dat nodig is,” somt zij op.

Heleen is destijds ook nauw betrokken geweest bij de bouw en inrichting van het hospice in Hendrik-Ido-Ambacht en die ervaring kwam nu goed van pas. “Qua meubilair is het belangrijk te kijken of een en ander duurzaam is en geschikt voor intensief gebruik. Verder zijn er natuurlijk hulpmiddelen nodig als sta-opstoelen en zijn de badkamers aangepast voor het gebruik door minder mobiele bewoners. Wij zijn geweldig geadviseerd door deskundige leveranciers en er naar mijn mening goed in geslaagd om het hospice mooi in te richten.” Alle bewonerskamers hebben de naam en een foto van een rivier gekregen en in de kamers zijn fraaie fotowanden met natuurfoto’s geprojecteerd. Verder zijn ze van alle gemakken voorzien, zoals een oproepsysteem voor de vrijwilligers, een televisie, een pantry, een zitje en een sta-op-stoel. Ook heeft elke kamer een eigen terras. Mooi om te vermelden is dat de inrichting van de kamers is gefinancierd met een donatie van de Roparun (Team Steamwork).

Dankbaar

In de praktijk is het nu prettig om te ervaren dat het nieuwe huis ook corona-proof is, terwijl het voor de pandemie is ontworpen. “De gangen zijn breed en er is een pad dat rondom het huis loopt zodat bezoekers nu ook makkelijk buitenom naar hun naaste kunnen. Die ruimere opzet en betere toegankelijkheid hebben nu extra meerwaarde,” zegt Hanneke. Mensen zijn enthousiast over het nieuwe hospice en vanaf de opening is het vrijwel volbezet. “Daar doen we het voor en die waardering voelt heel fijn,” aldus Jan, Cees en Hanneke. Ze hebben er alle drie flink wat werk aan gehad, net zoals de andere bestuursleden en betrokkenen. “Als we nu kijken naar het resultaat, dan kunnen we alleen maar zeggen dat we trots en heel dankbaar zijn dat we dit hebben mogen doen.”

Mijlpalen uit het bouwproces

Op **18 december 2019** is de formele grondoverdracht van het perceel aan de Andoorlaan in Papendrecht. Op de foto bestuursvoorzitter Ad van Driel (links) van hospice De Cirkel en wethouder Kees de Ruijter van de gemeente Papendrecht.

De eerste paal gaat op **6 februari 2020** de grond in.

Op **11 maart 2020** leggen de burgemeesters Segers (Molenlanden), Van Hemmen (voormalig burgemeester Sliedrecht), Moerkerke (Papendrecht) en locoburgemeesters Baggerman (Hardinxveld-Giessendam) en Zandvliet (Alblasserdam) de laatste vloerplaat van de begane grond.

14 mei 2020: het hoogste punt is bereikt.

Initiatiefnemers Wim en Anie Roelfzema plaatsen op **5 november 2020** een plaquette in de gevel.

Op **12 november 2020** opent hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard officieel zijn deuren.

Vrijwilligers aan het woord

‘Die glimlach is onze beloning’

Een oproep op de sociale media leverde enorm veel reacties op van mensen die graag aan de slag wilden als vrijwilliger in het nieuwe hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard in Papendrecht. Hartverwarmend dat zoveel inwoners van de regio bereid zijn te helpen om hun medemensen die niet lang meer te leven hebben te ondersteunen. Sinds november 2020 zijn Truus Brouwer, Hans Ligthart en Monique te Witt aan de slag bij het hospice. Hoe kijken zij terug op de eerste maanden?

Voor Truus was het hospice niet nieuw. Twee jaar geleden keek zij naar de uitzending van Beau waarin hij een aantal dagen in een hospice verbleef. “Dat raakte me zo dat ik besloot dat ik wilde helpen in een hospice.” Truus is verpleegkundige in het Albert Schweitzer ziekenhuis en doet het vrijwilligerswerk naast haar reguliere baan. “Ik ben gestart in Hendrik-Ido-Ambacht, maar toen ik hoorde dat er ook een hospice in Papendrecht kwam, ben ik overgestapt omdat ik daar woon. Het gaat mij om de mensen en de locatie maakt niet zoveel uit. Het is prachtig werk en ik doe het met veel plezier,” vertelt ze.

Zichtbaar

Monique kwam voor het eerst in aanraking met een hospice toen haar moeder er acht jaar geleden overleed in Spijkenisse. “Ze heeft er drie weken gewoond en deze periode heeft op mij een diepe indruk gemaakt. Wat was het daar mooi en warm en wat waren de vrijwilligers lief. Ik vond het echt bijzonder en heb daar bedacht dat ik ook ooit in een hospice wilde werken.” Monique woont in Dordrecht, maar wilde graag bij De Cirkel aan de slag. “Hospice De Cirkel is echt zichtbaar in de media. Ik las er mooie verhalen over op de sociale media en in de kranten en de sfeer die daarin naar voren kwam, sprak me enorm aan. Toen er een mogelijkheid kwam om in Papendrecht als vrijwilliger te werken, heb ik mij meteen aangemeld. En ondanks dat de combinatie met de opvoeding van mijn kinderen van vijf en twee jaar en mijn werk als Flex Staff Specialist soms een uitdaging is, geeft het me enorm veel voldoening. Wat is dit mooi en fijn om te doen.”

Haar collega Hans sluit zich graag aan bij deze woorden. “Ik herinner me nog dat ik ooit na De Verkerkloop een flyer van de Bolidt Inner Circle Run kreeg. Zo wist ik van het bestaan van het hospice in Ambacht. Daarna zag ook ik de uitzending van Beau en heb ik me, toen ik in de media las dat er een nieuw hospice zou worden gebouwd in de Alblasserwaard, aangemeld als vrijwilliger. Het was voor mij echt een sprong in het diepe. Mijn eerste dienst draaide ik mee met twee mannelijke vrijwilligers in Hendrik-Ido-Ambacht. Dat was echt geweldig. Natuurlijk ook confronterend, maar tegelijkertijd ook heel mooi om te zien hoe de vrijwilligers met de bewoners, hun naasten en elkaar omgaan.” Hans woont in Sliedrecht en is docent economie op het DevelsteinCollege in Zwijndrecht. “Dit vrijwilligerswerk is dus totaal anders dan wat ik in het dagelijkse

“We doen het echt met elkaar en ervaren de rust in het hospice als iets moois.” V.l.n.r. Hans Ligthart, Truus Brouwer en Monique te Witt.

leven doe. Net zoals Monique doe ik met name diensten in de avond of in het weekend omdat ik jonge kinderen heb.”

Gesprekken

De vrijwilligers ervaren de rust als iets moois in het hospice. “Ook heb je soms verrassende gesprekken. Ik vind het fijn dat ik er mag zijn en na vier uur ga je weer terug naar je eigen wereld,” aldus Hans. “Het is ook leuk om andere mensen te leren kennen,” voegt Monique daaraan toe. “Ik plan mijn diensten gewoon in en zie wel wie op dat moment mijn collega is. Ik geniet van het leren kennen van anderen.” Truus geeft aan dat zij als ze in het hospice is een stapje terugdoet. “Ik ben verpleegkundige in het dagelijkse leven. In het hospice ben ik vrijwilliger dus ik heb daar geen medische verantwoording en doe dus ook die handelingen niet. Dat stukje ligt in handen van de zorgprofessionals die aan de bewoners zijn verbonden.”

Ze hebben in de korte periode dat ze aan het werk zijn al ervaren dat er veel mogelijk is in het hospice en dat er goed wordt geluisterd naar de bewoners, hun naasten en de vrijwilligers. “In december heb ik geopperd dat het misschien leuk was om wat muziek te regelen tijdens kerst. Ik kreeg snel een enthousiast antwoord op mijn idee en familie van mij heeft gezorgd voor de muzikale omlijsting. We doen het echt met elkaar,” zegt Hans. De vrijwilligers kijken met een goed gevoel terug op de eerste maanden in het nieuwe hospice. “We hebben een prachtige werkomgeving en leren van elkaar. En als je dan ziet dat bewoners en hun naasten een glimlach op hun gezicht krijgen en tevreden zijn, is dat zo’n mooie beloning.”

Bewoner Wim Koevermans

‘Het is hier alleen maar liefde’

“Het warme welkom dat ik hier kreeg, zal ik niet snel vergeten.” Wim Koevermans kwam op zijn verjaardag in januari in hospice De Cirkel voor de Zwiendrechtse Waard in Hendrik-Ido-Ambacht wonen. “Toen ik samen met mijn dochter binnenkwam, werd ik toegezongen en mijn kamer was versierd. Ik voelde me meteen thuis,” vertelt hij.

Voordat Wim voor hospice De Cirkel koos, was hij al in een aantal hospices gaan kijken. “Ik woon in Ridderkerk en er zijn er hier een aantal in de omgeving. Van de buitenkant sprak dit hospice me niet zo aan, maar toen ik binnenkwam, was ik meteen enthousiast. Het is kleinschalig, alles ziet er prachtig uit en het voelt meteen warm. Daar was ik naar op zoek.” Hij geniet van een prachtige, lichte kamer aan de kant van het parkje. “Ik zie hier mensen wandelen en fietsen, heerlijk!”

In beweging

Wim heeft jarenlang bij een juwelier in Rotterdam, Schiedam, Den Haag en Rijswijk gewerkt. Hij blikt terug op een mooi leven met veel prachtige vakanties met de caravan. Zijn vrouw overleed in de tweede helft van 2019. Niet lang daarna kreeg hij de diagnose asbestkanker. “Ik heb me nog best een tijd zelf kunnen redden met hulp van mijn kinderen en andere lieve mensen om me heen. Ik deed elke ochtend mee met ‘Nederland in Beweging’ op de televisie om lenig te blijven en ik leerde ook koken via een programma op tv. Toen het niet meer ging thuis ben ik in overleg met mijn kinderen op zoek gegaan naar een hospice.”

“Het is hier alleen maar liefde,” antwoordt Wim op de vraag hoe hij zich voelt in het hospice. “Die vrijwilligers hier zijn allemaal zo aardig. Ze rennen voor je en proberen het je op alle manieren naar de zin te maken. Geweldig dat deze mensen dat allemaal belangeloos doen. Zonder deze vrijwilligers zou het hospice niet kunnen bestaan.” Het menuboekje vindt hij ook een uitkomst. “Elke dag kiest een bewoner zijn maaltijd en daarbij kun je aangeven of je een grote of kleinere eter bent. Heel luxe allemaal. Ik eet en slaap hier heerlijk en overdag kijk ik wat televisie en ontvang ik soms bezoek.”

Wim Koevermans: “Hospice De Cirkel is kleinschalig, alles ziet er prachtig uit en het voelt meteen warm. Daar was ik naar op zoek.”

Eten

Zijn zoon, dochter en kleinkinderen komen regelmatig bij hem. “Op maandag eet ik samen met mijn zoon. Dat deed ik thuis altijd en doe ik nu nog steeds, maar dan in het hospice. Zo mooi dat dit allemaal mogelijk is. Soms ga ik ook even wandelen samen met mijn dochter,” vertelt hij. Hij doet ook nog af en toe zijn gymnastische oefeningen. “Zolang het nog kan, wil ik lenig blijven. De vrijwilligers moesten lachen toen ze zagen dat ik mijn voeten in de wastafel ging zetten.” Het zijn de medewerkers van Aafje die hem op het spoor van het hospice hebben gebracht. “Zij kwamen bij mij thuis in Ridderkerk en hebben het op een gegeven moment ter sprake gebracht. Ik heb er echt geen spijt van dat ik deze stap heb genomen. Het is hier heel fijn.”

Bestuursvoorzitter Peter van der Meer van het ASz

‘We hebben elkaar nodig’

“Het is onvoorstelbaar belangrijk dat we zo’n voorziening hebben in de regio.” Dat zegt Peter van der Meer, voorzitter van de raad van bestuur van het Albert Schweitzer ziekenhuis over hospice De Cirkel. Vanaf 2001 is er een warme band tussen het ziekenhuis en het hospice. Zo staan de betaalde medewerkers van het hospice op de loonlijst van het ziekenhuis, biedt het ondersteuning op HR-gebied en zijn er regelmatig contacten met de transferafdeling. “We hebben elkaar nodig.”

“Wat ik me nog goed herinner van mijn bezoek aan het hospice is de liefde die uit de ogen straalde van de vrijwilligers,” aldus Peter van der Meer.

“Het hospice is een fijne plek waar mensen die bij ons uitbehandeld zijn op een menswaardige manier kunnen sterven. Bij ons in het ziekenhuis overlijden ook mensen, dat kun je niet voorkomen, maar eigenlijk wil je dat niet. Als het enigszins kan, moeten mensen sterven op een andere, meer huiselijke en veilige plek,” aldus de bestuursvoorzitter. Hij heeft het hospice de afgelopen jaren leren kennen als een mooie en warme plek en is heel blij met het feit dat er nu ook een vestiging voor de Alblasserwaard in Papendrecht is.

Onder de indruk

“Wat ik me nog goed herinner van mijn bezoek aan het hospice is de liefde die uit de ogen straalde van de vrijwilligers. Ik was ook echt onder de indruk van het aantal vrijwilligers dat zo’n organisatie draaiende houdt. Dat is toch fantastisch! Het is zo belangrijk om als samenleving op te staan en er te zijn voor zo’n mooi initiatief als een hospice.” Ook de huiselijke inrichting van het hospice sprak hem aan. “In eerste instantie lijkt het best raar dat zo’n voorziening midden in een woonwijk staat, maar als je je dan verdiept in de filosofie van een hospice en het feit dat het fungeert als een bijna-thuis-huis is het niet meer dan logisch en prachtig.”

Peter vindt het fijn dat het ziekenhuis de helpende hand kan bieden door de loonadministratie en een deel van de HR-taken uit handen te nemen van het hospice. “Voor een relatief kleine organisatie is dat een behoorlijke opgave met alle wetwijzigingen. Op deze manier kan mooi aangesloten worden bij onze expertise op dat vlak en het overleg met elkaar is prettig en altijd constructief.” Peter benadrukt dat de doorstroom vanuit een ziekenhuis naar een verpleeghuis of hospice altijd een issue en flinke uitdaging is. Daarbij spelen factoren als toenemende vergrijzing en de sluiting van veel ouderencomplexen een rol. “Juist daarom zijn we ook zo blij dat De Cirkel nog een locatie heeft geopend. Je gunt mensen die niet lang meer te leven hebben en niet thuis kunnen blijven, zo’n plek.”

Hij besluit: “Mijn hartelijke felicitaties met het tienjarig bestaan en een groot compliment voor iedereen die op welke manier dan ook betrokken is bij het hospice. De warmte voor de medemens die ik daar heb gezien en gevoeld, heeft me geraakt. Ga vooral door met dit mooie werk.”

Nachtzorgmedewerkers Aafje

‘Wat een warme club mensen’

Marianne van Driel (links) en Conny van Vonderen: “Het is prachtig als je een bijdrage mag leveren aan het op een zo comfortabel mogelijke manier sterven van mensen.”

Marianne van Driel en Conny van Vonderen jubileren mee met hospice De Cirkel. Vanaf het prille begin in 2011 leveren zij namens Aafje nachtzorg in het hospice. In het begin deden ze dat individueel, tegenwoordig gebeurt dat in tweetallen. Ze rouleren daarbij met vier andere collega's. Zij starten de dienst om 23.00 uur als de laatste shift van de vrijwilligers erop zit en vertrekken om 7.00 uur als de ochtendploeg komt. “Wij voelen ons echt medewerkers van het hospice en zijn verbonden met de vrijwilligers. Wat een warme club mensen! Bewonderenswaardig hoeveel liefde en oprechte interesse er in elkaar is. Mooi om daar al tien jaar deel van uit te mogen maken.”

Elke nacht zijn er twee thuiszorgmedewerkers aanwezig om de bewoners zorg te bieden. Overdag komt de eigen thuiszorg van de bewoner, regelmatig ook van Aafje. Hospice De Cirkel heeft in de Zwijndrechtse Waard gekozen voor Aafje als thuiszorgleverancier in de nacht. In de Alblasserwaard verzorgen Rivas en Waardeburch de nachtzorg. “Toen wij hier in 2011 begonnen, wisten veel mensen niet eens wat een hospice was. Dat is nu wel anders, iedereen kent het en heeft er wel ervaringen mee. Hospice De Cirkel is inmiddels een begrip,” zegt Conny. “Terminale zorg verlenen is zo mooi. Het is prachtig als je een bijdrage mag leveren aan het op een zo comfortabel mogelijke manier sterven van mensen. Ik ben dankbaar dat ik dat mag doen en daarbij ook de familie kan ondersteunen,” aldus Marianne.

Contacten

De contacten met de vrijwilligers en coördinatoren zijn goed. “Als er urgente bijzonderheden zijn, bellen of mailen we en anders dragen we het 's ochtends over. We houden elkaar wederzijds op de hoogte. Een paar keer per jaar hebben we uitgebreider overleg met de coördinatoren. In de loop der jaren is de communicatie steeds beter geworden.” Conny en Marianne vinden het ook mooi om te ervaren dat vrijwilligers altijd betrokken zijn en willen leren. “Uiteraard mogen ze geen medische handelingen doen, maar wij kunnen ze wel laten zien hoe je iemand op een goede manier verlegt in bed of andere handigheidjes bijbrengen. De vrijwilligers van hospice De Cirkel zijn echt schatten.”

Beide dames hebben jarenlange ervaring in de zorg en vinden dat als je in een hospice werkt, wel de nodige levenservaring moet hebben. “Die rugzak, groot of kleiner, is heel belangrijk. Er zijn zoveel verschillende mensen in een hospice en je moet je kunnen verplaatsen in hen. Wij werken alleen maar in het hospice dus we kennen het inmiddels door en door. Er is veel ten goede veranderd in de palliatieve zorg. Niet alleen zijn hospices natuurlijk prachtige voorzieningen, maar ook qua pijnbestrijding is er veel meer mogelijk. Voor al die medische handelingen en zorg kan het hospice op ons rekenen.” Of ze het volgende jubileum halen? Dat zal de tijd leren, maar wat zijn ze blij dat ze namens Aafje de afgelopen tien jaar hun steentje hebben mogen bijdragen aan dit mooie en dankbare werk.

Stichting vrienden van hospice

De Cirkel

Ook uw steun is welkom!

De Stichting vrienden van hospice De Cirkel zet zich in om financiële middelen te werven voor het hospice. De Cirkel krijgt overheidssubsidie, maar die is niet voldoende om de hospices draaiende te houden. Bovendien ontvangt hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard pas twee jaar na de oprichting deze subsidie omdat elk nieuw hospice eerst zijn bestaansrecht moet bewijzen. De vrienden zijn heel blij met alle gulle giften en donaties die de afgelopen jaren zijn ontvangen. Zonder deze steun van bedrijven, organisaties, kerken en particulieren was het hospice De Cirkel niet gelukt ‘in bedrijf’ te blijven en een tweede vestiging te realiseren. Elk jaar krijgt hospice De Cirkel voor de Zwijndrechtse Waard een aanzienlijke bijdrage vanuit de Bolidt Inner Circle Run. Helaas is deze run het afgelopen jaar niet doorgegaan en ook voor 2021 zal deze afgelast zijn vanwege corona. Voor de nieuwe vestiging voor de Alblasserwaard zijn grote donaties ontvangen van initiatiefnemers Wim en Anie Roelfzema, de Roparun (Team Steamwork) en de Stichting A.A. Den Haan. Daarnaast zijn er ook talloze andere donaties gedaan waar het hospice heel blij mee is. Veel DANK aan alle gulle gevers die het mogelijk maken dat mensen die niet lang meer te leven hebben een mooie laatste levensfase hebben. De Stichting vrienden van hospice De Cirkel bestaat op dit moment uit zeven bestuursleden. De afgelopen jaren zijn Nico van der Veen en Dick Vink toegetreden. Zij wonen allebei in Papendrecht en leveren met hun kennis over en netwerk in de nieuwe regio een belangrijke bijdrage aan de sponsorwerving.

‘Het hospice opent deuren’

In november 2019 is Nico van der Veen als bestuurslid aangesloten bij de vrienden. “Ik vind het een fantastisch mooi doel om te steunen. Iemand in mijn omgeving vroeg of dit niet iets voor mij zou zijn. Ik ben me erin gaan verdiepen, erin gegroeid en vind het heel leuk om te doen. Het hospice opent deuren, zelfs in tijden van crisis en dat geeft energie.” Hij heeft van huis uit meegekregen dat het belangrijk is iets voor anderen te doen. “Ik ben lid van de Nederlands Gereformeerde kerk in Sliedrecht en heb daar in de zendingscommissie en diaconie gezeten. Ook heb ik 20 jaar vrijwilligerswerk voor Roemenië gedaan.” Na jaren bij de Rabobank in de regio te hebben gewerkt, is hij voor zichzelf begonnen als coach en sparringpartner. “Ik ken hierdoor veel mensen en heb de nodige ingangen. Dat komt me nu goed van pas.”

Nico is getrouwd en vader van twee volwassen zoons. “Ik houd van tennissen, fietsen, lopen, lezen en koken. Ik verveel me dus niet snel. Ik woon om de hoek bij het nieuwe hospice in Papendrecht en kan niet wachten tot de wereld weer iets normaler is en ik samen met de andere vrienden weer presentaties mag houden over het hospice. Zo'n mooie voorziening verdient het om gehoord, gezien en gesteund te worden.”

Nico van der Veen: “Het hospice opent deuren, zelfs in tijden van crisis en dat geeft energie.”

Het bestuur van de Stichting vrienden van hospice De Cirkel bestaat uit:

Jan van de Wetering (voorzitter)	Cees van Breugel (vicevoorzitter)
Leo Goudriaan (penningmeester)	Cees Romkes
Jan de Roon	Nico van der Veen
Dick Vink	

Wilt u meer informatie of doneren? www.hospicedecirkel.nl